

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 10 ianuarie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 7 octombrie 2020, declarat de avocata Natalia Uncu, în numele inculpatului

Cebanu Stasic XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>15.12.2018 – 10.01.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>30.01.2020 – 07.10.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>18.12.2020 – 17.02.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 10 ianuarie 2020, Cebanu Stasic a fost condamnat în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal la 6 ani și 8 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale, ce constituie 92.500 lei.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin *cumularea pedepselor aplicate*, inclusiv conform sentinței Judecătorei Bălți din 03.05.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale, ce constituie 92.500 lei, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 10.01.2020.

2. Instanța de fond a constatat că, în perioada 16.10.2018 - 23.10.2018, inculpatul Cebanu S., aflându-se în fața Căminului Studentesc nr. X ce aparține Școlii Profesionale nr. X, amplasat pe adresa XXXXXX, XXXXXX XXX, a comis acțiuni ilegale, de șantaj, în următoarele circumstanțe:

La 16 octombrie 2018, în jurul orelor 19.00, acționând din interes material și amenințându-l cu aplicarea violenței pe minorul Grosu D., născut la XXXXXX, a înaintat față de minorul nominalizat cererea de a i se transmite mijloacele bănești de la ultimul pentru a nu fi maltratată, ulterior, persoana necunoscută l-a amenințat cu violență, după care, aplicând violența fizică manifestată prin apucarea minorului cu mâna sa de gât, i-a cerut acestuia ca data viitoare când se vor întâlni, să-i transmită careva mijloace bănești, totodată, l-a amenințat cu aplicarea violenței în viitor dacă nu va executa cele cerute.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale, la 17 octombrie 2018, în jurul orelor 16.00-17.00, aflându-se în fața Căminului Studentesc nr. X ce aparține Școlii Profesionale nr. X, amplasat pe adresa XXXXXX, XXXXXX XXX, acționând din interes material și amenințându-l cu aplicarea violenței pe minorul Cernăuțan I.-M., născut la XXXXXX, a înaintat față de minorul nominalizat cererea de a i se transmite mijloacele bănești de la ultimul în mărime de 20-30 lei pentru a nu fi maltratată, ulterior persoana necunoscută l-a amenințat cu violență, după care, aplicând violența fizică manifestată prin apucarea minorului cu mâna sa de gât, i-a cerut acestuia ca data viitoare când va primi bursa să-i transmită banii, totodată, l-a amenințat cu aplicarea violenței în viitor dacă nu va executa cele cerute.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale și având la sine un obiect sub formă de cuțit, la 23 octombrie 2018, în jurul orelor 16.00, aflându-se în preajma Căminului Studentesc nr. X ce aparține Școlii Profesionale nr. X, amplasat pe adresa XXXXXX, XXXXXX XXX, acționând din interes material, s-a apropiat de minorul Efrim D., născut la XXXXXX, a înaintat față de minorul nominalizat cererea de a i se transmite mijloacele bănești de la ultimul, amenințându-l cu cuțitul, ulterior acesta a dobândit ilicit de la minor suma de 30 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a pledat nevinovat și a declarat că s-a apropiat de Efrim D., Grosu D. și Cernăuțan I. cu scopul de a împrumuta niște bani. Efrim D. i-a dat 30 lei. Ceilalți doi nu aveau bani și i-au spus că îi vor da pe urmă. Nu a aplicat violență față de Grosu D. și Cernăuțan I., doar a discutat cu ei. În discuția cu Efrim D. nu a avut cuțit și nu l-a amenințat pe acesta, doar a cerut suma de 20-30 lei. A cerut bani pentru prietenul său care nu avea loc permanent de trai.

Totodată, vinovăția acestuia a fost demonstrată integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Cernăuțan I.-M. a comunicat că, mergând spre căminul școlii profesionale, a trecut pe lângă inculpat. Acesta s-a apropiat de el și i-a zis că trebuie de ajutat un băiat, l-a luat într-o parte și i-a cerut suma de 20-30 lei. I-a spus că nu are așa sumă la el. Atunci, inculpatul i-a pus mâna în jurul gâtului, a încercat să-l sufocă și i-a cerut ca atunci când va primi bursa să aibă bani cu el, în caz contrar, va vorbi altfel cu el. Cu o zi înainte de incident, l-a sunat Grosu D. și i-a spus că cineva s-a apropiat de el și i-a cerut bani. A înțeles că era una și aceeași persoană. Peste o lună, l-a telefonat inculpatul și l-a rugat să-și retragă cererea de la poliție. Atunci când i s-a

pus mâna la gât, a perceput acel lucru ca ceva real, deoarece îi ajungea puțin aer ca să respire. În urma incidentului nu i-a transmis bani inculpatului. Băieții care erau împreună cu acesta nu au văzut incidentul. Nu i-a explicat pentru ce urmează să transmită bani când va primi bursa. De multe ori a văzut inculpatul consumând alcool.

Partea vătămată Grosu D. a relatat că mergea cu Hlopețchi A., iar inculpatul le-a strigat să se oprească. Apoi, l-a apucat de gât și i-a spus că trebuie de ajutat un băiat. I-a răspuns că nu are bani, iar acesta i-a cerut ca data viitoare să aibă cu el bani, de la 20 lei în sus. După ce a depus plângere la poliție, inculpatul l-a telefonat ca să-și retragă plângerea. A simțit frică când inculpatul a pus mâna pe el, deoarece e mai mare și era cu alte persoane. În momentul când s-a apropiat inculpatul, Hlopețchi A. s-a dat la o parte.

Partea vătămată Efrim D. a indicat că seara a ieșit cu Bezniuc M. la magazin și când se întorceau la cămin, doi băieți necunoscuți i-au chemat, unul dintre ei fiind inculpatul. Ei au cerut bani și i-a dat inculpatului 10 lei, însă el a zis că-i puțin și i-a mai dat 30 lei. Inculpatul i-a pus cuțitul la piept și i-a zis ca să nu afle nimeni că i-a transmis bani. Bezniuc M. era lângă el și, de asemenea, a transmis o bancnotă de 50 lei. Îi era frică de inculpat că putea să-l ucidă. Cu cuțitul l-a amenințat doar pe el. A înțeles că inculpatul l-a chemat că să-i dea bani. Cunoștea că este așa practică, că sunt persoane care cer bani, dar nu știa că e anume inculpatul. După ce a transmis suma de 10 lei, a văzut cuțitul.

Martorul Bezniuc M. a declarat că se întorcea cu Efrim D. de la magazin spre cămin. Au fost strigați de aproximativ 5 băieți și el împreună cu Efrim D. s-a apropiat de ei. I s-au cerut 20 lei și o țigară, însă el a răspuns că nu are și a mers spre cămin, iar Efrim D. a rămas afară lângă băieți. Ulterior, Efrim D. i-a povestit că i s-au cerut bani și i-a comunicat ceva de cuțit.

Vinovăția inculpatului a fost dovedită și prin probele scrise acumulate la materialele cauzei:

plângerea lui Cernăuțan I.-M. din 23.10.2018, prin care solicită atragerea la răspundere a persoanei necunoscute care la 17.10.2018, în jurul orelor 16.00-17.00, în fața căminului nr. X al Școlii Profesionale nr. X din XXXXXX, a cerut de la el suma de 20-30 lei care, fără motive sau scopuri, l-a amenințat cu răfuiala fizică, l-a apucat cu mâna de gât, sufocându-l, apoi i-a spus că data viitoare când va primi bursa să-i aducă bani, astfel va avea probleme și va fi agresat fizic;

plângerea lui Grosu D. din 23.10.2018, prin care solicită atragerea la răspundere conform legii, a persoanei necunoscute care la 16.10.2018, în jurul orelor 19.00, în fața căminului studentesc nr. X al Școlii Profesionale nr. X din XXXXXX, cerea de la el bani fără careva motive pentru a ajuta un băiat necunoscut, îl amenința cu răfuiala fizică, l-a apucat cu mâna de gât, astfel spunându-i că dacă data viitoare când se vor întâlni și dacă nu va avea bani la el, va avea probleme și va fi agresat fizic;

procesul-verbal de ridicare din 23.10.2018;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.11.2018;

procesul-verbal de ridicare din 28.11.2018;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.11.2018, un CD de culoare galbenă cu inscripția DVD+R, 4,7 GB marca „VS” ridicat de la ofițerul de sector, Munteanu I. prin proces-verbal de ridicare.

Deci, s-a constatat cu certitudine intenția, motivul și scopul comiterii faptei incriminate, fiind stabilită legătura de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și urmările social-periculoase.

În același timp, argumentele apărării invocate în sensul achitării inculpatului, că prin probele administrate nu se atestă elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii de șantaj, or, acțiunile lui nu au fost însoțite de acțiunea adiacentă obligatorie care se manifestă prin amenințare sau aplicarea violenței, sunt declarative și contrare probelor acuzării.

Totodată, nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar pune la îndoială declarațiile părților vătămate privind acțiunile inculpatului și careva temeuri de a nu crede acestor declarații care au fost relatate sub jurământ lipsesc.

De asemenea, este nefondată poziția inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției și versiunea că a dorit să împrumute bani de la părțile vătămate pentru a ajuta o persoană fără loc permanent de trai, acestea fiind făcute în scopul eschivării de la răspunderea penală pentru fapta comisă, or, potrivit declarațiilor părții vătămate Cernăuțan I.-M. *”În toamna anului 2018, mergea spre casă de la căminul școlii, trecea pe lângă Cebanu S., care s-a apropiat de el și i-a comunicat că trebuie de ajutat o persoană și i-a cerut suma de 20-30 lei, iar el i-a spus că nu are bani, după care inculpatul i-a pus mâna în jurul gâtului și a încercat să-l sufoc. El i-a zis că se grăbește, iar inculpatul i-a spus ca altădată când va primi bursa să aibă cu el bani și că, în caz contrar, va vorbi altfel cu el”*, potrivit declarațiilor părții vătămate Grosu D. că *”În toamna anului 2018, mergea la magazin împreună cu Hlopețchi A., iar Cebanu S. a strigat să se oprească și l-a apucat de gât, i-a spus că trebuie de ajutat un băiat la ce el a zis că nu are bani, iar inculpatul i-a zis ca data viitoare să aibă cu el bani. Atunci când Cebanu S. a pus mâna pe el, a simțit frică deoarece era mai mare și cu el mai erau persoane”*, conform declarațiilor părții vătămate Efrim D. că *”Pe 23.10.2018, în timp ce se întorcea cu Bezniuc M. de la magazin, au fost strigați de doi băieți, unul dintre ei fiind inculpatul, au cerut bani și i-a dat ultimului 10 lei. Inculpatul a spus că e puțin și i-a mai dat 30 lei. Cebanu S. i-a pus cuțitul la gât și i-a zis ca să nu spună la nimeni că i-a dat bani. I-a fost frică de inculpat deoarece putea să-lucidă”*.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea sa, odată ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, dovedesc săvârșirea infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției reprezintă o metodă de apărare și un drept al inculpatului de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate pe art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, ca șantajul, adică cererea de a se transmite bunurilor proprietarului, amenințând cu violență persoana, urmate de dobândirea bunurilor cerute.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 7 la 10 ani, cu amendă în mărime de la 1850 la 2350 unități convenționale, că acesta anterior a fost în conflict cu legea penală, însă nu și-a făcut concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și, din nou, a comis o infracțiune în termenul de probă stabilit prin sentința din 03.05.2018, că acțiunile lui constituie un pericol iminent pentru societate, fiind stopate numai prin descoperirea lor și intervenția organelor de drept.

Totodată, ca circumstanță excepțională a fost reținută comiterea infracțiunii de către o persoană cu vârsta cuprinsă între 18 și 21 ani, fiind constatat că inculpatul a comis infracțiunea în perioada de timp 16.10.2018-23.10.2018, având vârsta de 20 ani, în privința lui fiind aplicabile prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, conform cărora la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime

Deci, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal și reducerea maximului pedepsei cu o treime, instanța a concluzionat că inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani și 8 luni, cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale, ce constituie 92.500 lei, iar în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumularea pedepselor stabilite, inclusiv prin sentința judecătoreii Bălți din 03.05.2018, a-i stabili pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale, ce constituie 92.500 lei.

3. Avocatul Gheorghe Ionaș a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a dat aprecierea cuvenită probelor administrate, nu și-a motivat suficient soluția și a adoptat o hotărâre de condamnare doar în baza indicării anumitor probe ale acuzării.

Or, în faptele inculpatului nu s-a constatat prezența acțiunii adiacente de amenințare cu violența a părților vătămate.

Prin declarațiile părților vătămate Cernăuțan I.-M., Grosu D., Efrim D. și ale martorului Bezniuc M. nu se confirmă învinuirea înaintată inculpatului, din contra, mărturiile acestor persoane coroborează pe deplin cu depozitiile inculpatului și demonstrează incontestabil nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Mai mult, părțile vătămate Cernăuțan I.-M. și Grosu D. au declarat expres că nu i-au transmis inculpatului mijloace bănești și nici nu au fost amenințați cu aplicarea violenței.

Versiunea părții vătămate Efrim D. nu a fost confirmată de către martorul Bezniuc M., care a relatat că nu au existat amenințări cu cuțitul sau amenințări cu răfuiala fizică din partea inculpatului. Însă, instanța de fond nu a indicat în sentință aceste declarații relevante și a omis aprecierea acestora în raport cu declarațiile lui Efrim D. și ale inculpatului.

Pe lângă aceasta, calificarea faptei pe art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, conform agravantei „urmate de dobândirea bunurilor cerute”, a fost făcută de instanța de fond doar în baza epizodului cu partea vătămată Efrim D., or, în cazul părților vătămate Cernăuțan I.-M. și Grosu D. nu se incriminează obținerea cărorva bunuri de către inculpat.

Prin urmare, instanța de fond a dispus condamnarea inculpatului în baza unor presupuneri care urmau a fi apreciate doar în favoarea acestuia.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 7 octombrie 2020, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 26-27, 93-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza

multiaspectual, a dat apreciere probelor prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, fiind reținută just starea de fapt și de drept și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal.

Deși inculpatul a pledat nevinovat, vinovăția acestuia totalmente se confirmă prin:

declarațiile părților vătămate Cernăuțan I.-M., Grosu D. și Efrim D., ale martorului Bezniuc M.;

plângerea lui Cernăuțan I.-M. din 23.10.2018, prin care solicită atragerea la răspundere a persoanei necunoscute, care la 10.10.2018, în jurul orelor 16.00-17.00, în fața căminului nr. X al Școlii Profesionale nr. X din XXXXXX a cerut de la el suma de 20-30 lei, care, fără motive sau scopuri, l-a amenințat cu răfuiala fizică, l-a apucat cu mâna de gât, sufocându-l, apoi i-a spus că data viitoare când va primi bursa să-i aducă bani, astfel va avea probleme și va fi agresat fizic;

plângerea lui Grosu D. din 23.10.2018, prin care solicită atragerea la răspundere a persoanei necunoscute care la 16.10.2018, în jurul orelor 19.00, în fața căminului studentesc nr. X al Școlii Profesionale nr. X de pe XXXXXX XXX, cerea de la el bani fără careva motive pentru a ajuta un băiat necunoscut, îl amenința cu răfuiala fizică, l-a apucat cu mâna de gât, astfel spunându-i că dacă data viitoare când se vor întâlni și dacă nu va avea bani la el, va avea probleme și va fi agresat fizic;

procesul-verbal de ridicare din 23.10.2018, prin care de la Cebanu S. au fost ridicate mai multe obiecte;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.11.2018, prin care au fost examinate obiectele ridicate de la Cebanu S.;

procesul-verbal de ridicare din 28.11.2018, prin care a fost ridicat un CD de tip DVD, galben, cu înregistrarea video din 23.10.2018;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.11.2018, un CD de culoare galbenă cu inscripția DVD+R, 4,7 GB marca „VS” ridicat de la ofițerul de sector, Munteanu I. prin proces-verbal de ridicare, prin care a fost examinată înregistrarea din 23.10.2018.

Or, probele administrate dovedesc vinovăția inculpatului și combat argumentele apărării că în faptele inculpatului nu s-a constatat acțiunea adiacentă de amenințare cu violența a părților vătămate.

Deci, este neîntemeiată cererea apărării privind achitarea din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, iar părțile vătămate univoc indică că anume inculpatul este persoana care le-a cerut să-i fie transmiși bani.

Mai mult, nu au fost stabilite temeuri de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părților vătămate Cernăuțan I.-M., Grosu D. și Efrim D., care indică direct la Cebanu S. ca fiind autor al infracțiunii de șantaj, declarațiile lor fiind consecvente atât la urmărirea penală, cât și în judecată, fiind confirmate prin restul probelor administrate.

Prima instanță just a reținut că vinovăția inculpatului s-a constatat cu certitudine din declarațiile părții vătămate Cernăuțan I.-M. că *”În toamna anului 2018, mergea spre casă de la căminul școlii, trecea pe lângă Cebanu S., care s-a apropiat de el și i-a comunicat că trebuie de ajutat o persoană și i-a cerut suma de 20-30 lei, iar el i-a*

spus că nu are bani, după care inculpatul i-a pus mâna în jurul gâtului și a încercat să-l sufoc. El i-a zis că se grăbește, iar inculpatul i-a spus ca altădată când va primi bursa să aibă cu el bani și că, în caz contrar, va vorbi altfel cu el”, din declarațiile părții vătămate Grosu D. că ”În toamna anului 2018, mergea la magazin împreună cu Hlopețchi A., iar Cebanu S. a strigat să se oprească și l-a apucat de gât, i-a spus că trebuie de ajutat un băiat la ce el a zis că nu are bani, iar inculpatul i-a zis ca data viitoare să aibă cu el bani. Atunci când Cebanu S. a pus mâna pe el, a simțit frică deoarece era mai mare și cu el mai erau persoane”, din declarațiile părții vătămate Efrim D. că ”Pe 23.10.2018, în timp ce se întorcea cu Bezniuc M. de la magazin, au fost strigați de doi băieți, unul dintre ei fiind inculpatul, au cerut bani și i-a dat ultimului 10 lei. Inculpatul a spus că e puțin și i-a mai dat 30 lei. Cebanu S. i-a pus cuțitul la gât și i-a zis ca să nu spună la nimeni că i-a dat bani. I-a fost frică de inculpat deoarece putea să-lucidă”.

Astfel, din declarațiile părților vătămate rezultă că inculpatul le-a cerut părților vătămate de a-i fi transmise anumite sume de bani, iar acțiunile întreprinse de el în privința acestora le-au inspirat frică ultimilor și au fost percepute ca amenințări din partea inculpatului.

Partea vătămată Cernăuțan I.-M. a comunicat că Cebanu S. i-a pus mâna în jurul gâtului și a încercat să-l sufoc, el i-a spus că se grăbește, iar inculpatul i-a zis ca atunci când va primi bursa să aibă bani cu el, iar în caz contrar va vorbi altfel cu el; partea vătămată Grosu D. a relatat că Cebanu S. l-a apucat de gât și i-a zis că trebuie de ajutat un băiat, i-a spus că nu are bani, iar acesta i-a cerut că data viitoare să aibă cu el bani; partea vătămată Efrim D. a indicat că după ce i-a transmis inculpatului 40 de lei, ultimul i-a pus cuțitul la piept și i-a zis să nu afle nimeni că a transmis bani.

Deci, acțiunile inculpatului confirmă prezența acțiunii adiacente de amenințare a părților vătămate în vederea obținerii de la aceștia a bunurilor solicitate, acțiuni care au fost percepute de părțile vătămate ca fiind reale, având în vedere că inculpatul era mai mare de vârstă decât părțile vătămate și se afla permanent împreună cu mai multe persoane. Circumstanțele date au și insuflat frică părților vătămate, care au crezut că inculpatul poate realiza amenințările față de ei, iar faptul că părțile vătămate Cernăuțan I.-M. și Grosu D. nu i-au transmis inculpatului sumele de bani solicitate, nu prezintă importanță în acest sens.

În același timp, sunt neîntemeiate argumentele apărării că martorul Bezniuc M. a comunicat expres că nu au existat amenințări cu cuțitul sau amenințări cu răfuiala fizică din partea inculpatului, deoarece între declarațiilor părții vătămate Efrim D. și ale martorului Bezniuc M. nu există divergențe relevante care ar influența calificarea faptelor inculpatului. Mai mult, partea vătămată a confirmat că în momentul când inculpatul i-a oprit ca să-i ceară bani, martorul Bezniuc M. era prezent, aceste împrejurări fiind confirmate și prin declarațiile martorului, care însă a relatat că, după ce partea vătămată Efrim D. a fost oprit de inculpat, martorul nu s-a reținut și a plecat spre cămin, iar Efrim D. a rămas afară lângă băieți. Astfel, faptul că martorul nu a văzut amenințări cu cuțitul sau amenințări cu răfuiala fizică din partea inculpatului nu denotă faptul că acestea nu au existat. Or, martorul a plecat spre cămin, fiind posibil ca acesta să nu fi văzut amenințările, iar partea vătămată Efrim D. a rămas afară cu inculpatul și a confirmat că ultimul i-a pus cuțitul la piept și i-a zis să nu afle nimeni că a transmis

bani. De altfel, partea vătămată Efrim D. nici nu a declarat că inculpatul l-a amenințat pe el cu cuțitul în prezența lui Bezniuc M., după cum afirmă apărarea.

Sunt nefondate și alegațiile apărării că calificarea faptei prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, conform agravantei „urmate de dobândirea bunurilor cerute”, a fost făcută de instanța de fond doar în baza epizodului cu partea vătămată Efrim D., deoarece, în cazul părților vătămate Cernăuțan I.-M. și Grosu D. nu se incriminează obținerea cărorva bunuri de către inculpat.

Astfel, argumentarea instanței de fond corespunde circumstanțelor cauzei și nu sunt temeuri de a interveni în soluția adoptată, iar acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, ca șantajul, adică cererea de a se transmite bunurilor proprietarului, amenințând cu violență persoana, urmate de dobândirea bunurilor cerute.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond corect s-a condus de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, precum și de faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă.

Totodată, sunt nefondate alegațiile apărării că instanța de fond a dispus în mod neîntemeiat aplicarea art. 85 alin. (1) Cod penal, fără a dispune de o informație cu privire la executarea sau neexecutarea deplină a pedepsei anterioare, precum și anularea sau neanularea pedepsei condiționate aplicate anterior.

Or, potrivit materialelor cauzei, inculpatul a fost anterior condamnat conform sentinței Judecătorei Bălți din 03.05.2018 în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 1 an închisoare, prin aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea ei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani. În speță, inculpatul a comis infracțiunea în perioada 16.10.2018 - 23.10.2018, adică în perioada de probațiune de 2 ani stabilită prin sentința anterioară, fiind astfel justificată aplicarea de către instanță la caz a prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal.

5. Avocata Natalia Uncu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurenta a invocat că fapta constatată de instanțe nu și-a găsit confirmare, iar din probele administrate rezultă că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Astfel, inculpatul a recunoscut că a solicitat mijloace bănești de la părțile vătămate, pentru a ajuta o persoană, însă nu i-a amenințat nici verbal, nici cu cuțitul și a primit 40 lei doar de la Efrim D., care a acceptat să-i dea banii benevol.

Pe lângă aceasta, calificarea faptei pe art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, conform agravantei „urmate de dobândirea bunurilor cerute”, a fost făcută de instanța de fond doar în baza epizodului cu partea vătămată Efrim D., or, în cazul părților vătămate Cernăuțan I.-M. și Grosu D. nu se incriminează obținerea cărorva bunuri de către inculpat.

Afirmațiile părții vătămate Efrim D. privind amenințarea cu un cuțit din partea inculpatului și obținerea de către acesta a sumei de 40 de lei nu au fost confirmate de un alt martor ocular al acușării, Bezniuc M., care a negat expres existența cuțitului și, în general, amenințarea cu aplicarea violenței.

Totodată, instanța de fond a dispus neîntemeiat aplicarea art. 85 alin. (1) Cod penal, fără a dispune de informația cu privire la executarea sau neexecutarea deplină a pedepsei anterioare, precum și anularea sau neanularea pedepsei condiționate aplicate anterior.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, inclusiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța, care ar fi erorile de drept și esența că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile art. art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Cernăuțan I.-M., Grosu D. și Efrim D., ale martorului Bezniuc M.; plângerea lui Cernăuțan I.-M. din 23.10.2018, prin care solicită atragerea la răspundere a persoanei necunoscute, care la 10.10.2018, în jurul orelor 16.00-17.00, în fața căminului nr. X al Școlii Profesionale nr. X din XXXXXX a cerut de la el suma de 20-30 lei, care, fără motive sau scopuri, l-a amenințat cu răfuiala fizică, l-a apucat cu mâna de gât, sufocându-l, apoi i-a spus că data viitoare când va primi bursa să-i aducă bani, astfel va avea probleme și va fi agresat fizic; plângerea lui Grosu D. din 23.10.2018, prin care solicită atragerea la răspundere a persoanei necunoscute care la 16.10.2018, în jurul orelor 19.00, în fața căminului studentesc nr. X al Școlii Profesionale nr. X de pe XXXXXX XX, cerea de la el bani fără careva motive pentru a ajuta un băiat necunoscut, îl amenința cu răfuiala fizică, l-a apucat cu mâna de gât, astfel spunându-i că dacă data viitoare când se vor întâlni și dacă nu va avea bani la el, va avea probleme și va fi agresat fizic; procesul-verbal de ridicare din 23.10.2018, prin care de la Cebanu S. au fost ridicate mai multe obiecte; procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.11.2018, prin care au fost examinate obiectele ridicate de la Cebanu S.; procesul-verbal de ridicare din 28.11.2018, prin care a fost ridicat un CD de tip DVD, galben, cu înregistrarea video din 23.10.2018; procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.11.2018, un CD de culoare galbenă cu inscripția DVD+R, 4,7 GB marca „VS” ridicat de la ofițerul de sector, Munteanu I. prin proces-verbal de ridicare, prin care a fost examinată înregistrarea din 23.10.2018, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal,

ca șantajul, adică cererea de a se transmite bunurilor proprietarului, amenințând cu violență persoana, urmate de dobândirea bunurilor cerute (*pct. 2., 4. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanțele just și argumentat au ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 7 la 10 ani, cu amendă în mărime de la 1850 la 2350 unități convenționale, anterior a mai fost condamnat, precum și de prevederile art. 7, 61, 70 alin. (3¹), 75, 85 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximum pedepsei se reduce cu o treime. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului la limita minimă conform prevederilor legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Natalia Uncu, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 10 ianuarie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 7 octombrie 2020, în privința inculpatului Cebanu Stasic XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 12 martie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun